

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Aprilem, Majum, Junium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 2. De obligationibus officio Christiani annexis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](#)

Aprilis.

DIES II.

De obligatiōibus officio Chri-
stiani annexis.

I.

TRIA illa commoda, quae Christiani Hominis dignitas nobis affert, totidem nobis obligationes injungunt, quae ad Christianismum referuntur. Dignitas filiorum Dei, ad quam in Baptismo evenimus, nos obligat ad eam magni faciendam, ad eam pia vivendi ratione honrandam, ad habendam animam generosam, ut sancta quadam superbia despiciamus, quidquid Deo minus est, nobisque majori honori ducamus, quod Christiani simus, quam si ad summas quasque dignitates essemus eveniti, Exemplo sancti Ludovici, qui nomen a loco, in quo sacro fonte ablutus est, sibi tribuit, majorem se reputans, quod nomine Christiani, quam Regis Franciae insigniretur. Illa nos obligat, ut gloriosum hoc nomen turpi probro non exponamus per abjectas cogitationes, & indignos, ac flagitosos actus, qui mancipia nos diaboli reddant. Quid?

A 3

an-

6 Considerationes Christianæ

Aprilis.

anne bene inter se conveniunt filius Dei, & servus diaboli? illa nos obligat ad foven-
dum timorem reverentem, submissionem perfectam, amorem sincerum erga tantum,
tāmque benignum Patrem. Denique,
cūm hæc obligatio nobis in mentem revo-
cat, Deum patrem nostrum esse, efficit,
ut etiam oculos ad Cœlum patriam no-
stram attollamus, ad quam nobis identi-
dem anhelandum; terram verd, velut
exilij nostri locum, ubi perpetuò nobis in-
gemiscendum, aversemur.

II. Ratio, qua in sacro Iavacro Christi
membra efficiuntur, nos obstringit, ut con-
seruemus quocunque demum pretio unio-
nem, in quam tunc cum ipso per fidem,
& gratiam coalescimus, ut eodem semper
spiritu, quo ipse, animemur, ut easdem,
quas ipse, cogitationes mente volvamus;
ut eadem, qua ipse, vita vivamus, ut dicere
cum Apostolo possimus: *Vivo ego, jam non
ego; vivit verà in me Christus.* Ipse est, qui
vult, qui cogitat, qui agit in me. Ut
fugianus, quidquid hanc unionem vel
rumpere, vel debilitare potest. Ut viva-
mus vita fidei; quia non nisi per hanc Chri-
stiani sumus. Ut huic corpori fædis ob-
scenitatibus labem non aspergamus, me-
mores, nos membra Christi esse. Quid
Chri-

Gal. 2.

*Iustus autem
meus ex fide
vivit. Hebr.*

10. 37.

pro singulis anni diebus.

Christo ignominiosum magis, quam, ut Aprilia
S. Paulus ait, *eius membra facere membra
meretricis*? vitium Castitati contrarium
Species quædam sacrilegij evadit.

*v. Cor. 6.
v. 16.*

III. Si per Baptismum Christiani effecti
Templum spiritus sancti evadimus, reve-
reri nos, ut rem sanctam, Deoque consecra-
tam debemus, sic Apostolus Christianos ap-
pellat sanctos. Si prophanatio sacrarum
ædium, & vasorum tantum crimen est, si
eam Deus tam horrendè puniit, quam ri-
gidas à nobis pœnas reposceret, si animas
nostras spiritus S. Sponsas peccato viola-
verimus? Si tam ardenti studio in Tem-
pla lapidibus extorta fertur, quam incen-
so studio in templo spiritualia flagrabit?
Siquis Templum Dei violaverit, inquit Doctor
gentium, *disperdet illum Deus: Templum e-*
nim Dei sanctum est, quod estis vos. Si spiri-
tus sanctus in nobis residet, tum animæ
nostræ anima quodam modo est. Itaque
eius motibus obsequendum, cavendum-
que, ne eum affligamus: quod tamen fit,
si illis motibus non obsequamur. Caven-
dum, ne cum extinguamus, ut ait Apo-
stolus. Quod facimus, si ejus gratijs nos
opponamus, ut nostris immoderatis ob-
temperemus cupiditatibus. Cavendum,
ne posthac mancipiorum instar è timore,

Nolite con-
tristare spi-
ritum sanctum
Ephes. 4.

Spiritum no-
lite extin-
guere.

1. Thessal. 5.

19.

A 4

sed

8 *Considerationes Christianæ.*

Aprilis

sed potius amore operemur, ut filij; cùm
lex spiritus sancti lex sit amoris.

*Imitare morem sanctæ illius Virginis, quæ di-
bitam Christo fidem negare jussa, ad promissa,
minasque sibi intentatas aliud non respondit;
nisi: Christiana sum.*

*Si quis autem spiritum Christi non ha-
bet, hic non est ejus. Rom 8. 9.*

*Esse Christianum grande est, non vide-
ri. Hier. Epist. 13.*

DIES III.

De voluntate Dei.

I.

Quemadmodum voluntas Dei infinitè
Sancta est; sic & omnis sanctitatis
norma est, & mensura. Et tota nostra
perfectio in eo versatur, ut illam sequa-
mur, atque id agamus, quod Deus vult,
& uti Deus vult, & quia Deus vult. Per-
fectio nostra in hoc consistit, ut voluntatem
Dei impleamus; non verò in eo, ut pre-
cibus, jejunijs, & animabus ad Christi fi-
dem convertendis nos impendamus; sed,
ut id agamus, quod Deus à nobis requirit.
Hæ actiones, quantumcunque bonæ sint,
nisi